

således at der tilvejebringes de bedste muligheder for, at de senere kan bringes i harmoni med resultatet af kommunallovskommissionens arbejde.

Under henvisning hertil tillader de kommunale sammenslutninger sig at fremsende følgende ændringsforslag:

- 1) Ændringsforslag til forslag til lov om regionplanlægning.*)

- 2) Ændringsforslag til forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser.*)"

- 3) Ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i lov om naturfredning.

Man ville sætte pris på at få lejlighed til mundtligt over for udvalget at redegøre nærmere for de kommunale sammenslutningers synspunkter.

København, den 24. april 1963.

Alfred Bøgh.
Godtfred Knudsen.

P. Fenneberg.
Woldhardt Madsen.

*) Udelades her, da disse forslag ikke har været til behandling i dette udvalg.

Ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i lov om naturfredning.

Almindelige bemærkninger.

I den skrivelse, hvormed nærværende ændringsforslag er fremsendt, er der redegjort for de vægtige grunde, der taler for, at planlægningen og en bindende regulering af bebyggelsen m. v. bør underordnes folkevalgte, lokale organer. I den almindelige kommunale planlægning og byregulering indgår fredningsmæssige hensyn som et integrerende led, og det vil for så vidt være naturligt og nærliggende, at administrationen af en regulering ud fra fredningsmæssige hensyn henlægges til de lokale, folkevalgte organer, der i øvrigt administrerer tilrettelæggelsen og reguleringen af områdets udvikling. Det bør derfor senest i tilslutning til en ændring af kommunestrukturen nærmere overvejes, hvorvidt og i hvilket omfang fredningsplanlægningen og administrationen af denne vil kunne indpasses i den øvrige lokale planlægning m. v.

De kommunale sammenslutninger mener ikke, at det kan anses for aldeles udelukket allerede under den nuværende kommunale struktur midlertidigt at tilrettelægge fredningen på kommunalt grundlag, men under hensyn til en eventuel hurtig gennemførelse af naturfredningsloven har man dog ment at burde indskrænke sig til ganske enkelte ændringsforslag, som tilsigter at imødegå, at loven på helt fundamentale og afgørende punkter kommer i strid med kommunale interesser og den almindelige forvaltningsordening.

Man skal i denne forbindelse navnlig fremhæve, at fredningsplanudvalgene, der først og fremmest har til opgave at varetage fredningshensyn, ikke — som af ministeren foreslået — bør have adgang til at afgøre, hvorvidt en påtænkt bebyggelse ud fra byudviklingsmæssige hensyn kan anses for hensigtsmæssig på stedet. Afgørelsen heraf ligger i dag hos den kommunale bygnings- og byplanmyndighed, i de sognekommuner, der ikke har indført bygningsvedtægt, hos amtsrådet. Vurderingen af de byudviklingsmæssige hensyn er en overordentlig vanskelig og kompliceret opgave, der forudsætter et helt intimt kendskab til kommunens og befolkningens forhold, til lokale tendenser og muligheder og den almindelige kommunale udviklingspolitik. Denne vurdering kan kun foretages af et organ, der har løbende kontakt med kommunens forhold, og bør afgjort ikke henlægges til et organ, der som de specielle fredningsplanudvalg savner både det fornødne kendskab til kommunens almindelige og stadig skiftende forhold og ethvert politisk mandat fra områdets befolkning.

Imidlertid vil selv en bebyggelsesregulering ud fra rent fredningsmæssige hensyn være af indgribende betydning også for kommunerne, og de kommunale sammenslutninger er derfor af den opfattelse, at det er af stor værdi, at den lokale befolkningsvalgte repræsentanter i videst mulig udstrækning deltager i fredningsarbejdet og